

*Міжнародний Центр Науки і Досліджень
International Center for Science and Research
Международный Центр Науки и Исследования*

Матеріали

VI Міжнародної науково-практичної конференції

«СУЧАСНА НАУКА: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ»

Частина I

(м. Київ)

12-13 СІЧНЯ 2022 РОКУ

**Міжнародний центр науки і досліджень
(м. Київ)**

**МАТЕРІАЛИ VI МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ**

***«СУЧАСНА НАУКА: ПРОБЛЕМИ ТА
ПЕРСПЕКТИВИ»***

12 - 13 січня 2022 року

(частина I)

**Київ
МЦНід
2022**

УДК 005
ББК 66.3(0)

Сучасна наука: проблеми та перспективи (частина I): матеріали VI Міжнародної науково-практичної конференції м. Київ, 12-13 січня 2022 року. – Київ: МЦНІД, 2022. – 64 с.

У даному збірнику представлені тези доповідей учасників Міжнародної науково-практичної конференції «Сучасна наука: проблеми та перспективи». Висвітлюються актуальні проблеми розвитку науки на сучасному етапі розвитку. Розглядаються актуальні механізми та інструменти забезпечення перспектив наукових досліджень.

Збірник призначений для студентів, здобувачів наукових ступенів, науковців та практиків.

Всі матеріали представлені в авторській редакції. За повноту та цілісність яких автори безпосередньо несуть відповідальність.

МЦНІД 2022

ЗМІСТ

ГЕОГРАФІЧНІ НАУКИ.....	5
<i>Макарчук Є.Є.</i> ГЕОГРАФІЯ ВИЩОЇ ОСВІТИ В АЛЖИРІ.....	5
<i>Тіміш Р.Я.</i> АКТУАЛЬНІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ РИНКУ ОРГАНІЧНОЇ ПРОДУКЦІЇ	6
ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ	8
<i>Бричко А.М., Сєрік Т.Ю., Тулуп Л.Я.</i> УДОСКОНАЛЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ ЩОДО ІМУНОПРОФІЛАКТИКИ НАСЕЛЕННЯ	8
<i>Ігнатюк Т.М.</i> КАДРОВА ПОЛІТИКА ЯК ОБ'ЄКТ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ.....	10
<i>Лагута Р.В.</i> ХАРАКТЕРИСТИКА НЕЗАКОННИХ ЗБРОЙНИХ ФОРМУВАНЬ, ЯКІ ДІЯЛИ В ОКРЕМИХ РАЙОНАХ ДОНЕЦЬКОЇ ТА ЛУГАНСЬКОЇ ОБЛАСТЕЙ У 2014 РОЦІ	12
<i>Якушина А.Л.</i> КОНЦЕПТУАЛЬНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ ЛІДЕРСТВА В ПУБЛІЧНОМУ УПРАВЛІННІ НА МУНІЦИПАЛЬНОМУ РІВНІ (НА ПРИКЛАДІ ЦЕНТРУ НАДАННЯ СОЦІАЛЬНИХ ПОСЛУГ ВИШНЕВОЇ МІСЬКОЇ РАДИ БУЧАНСЬКОГО РАЙОНУ).....	14
ЕКОНОМІЧНІ НАУКИ.....	15
<i>Тsygankova N.O.</i> RELEVANCE OF IT PROJECT MANAGEMENT.....	15
<i>Бойко А.О.</i> ПОНЯТТЯ МЕНЕДЖМЕНТУ ТА ЙОГО РОЛЬ В ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА.....	16
<i>Заболотня В.В.</i> СУТНІСНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ ТА КЛАСИФІКАЦІЙНІ ОЗНАКИ ПОДАТКОВОГО БОРГУ.	17
<i>Луць В.В.</i> АКТУАЛЬНІ АСПЕКТИ ЗАПОВНЕННЯ ПОДАТКОВОЇ НАКЛАДНОЇ	19
<i>Міненко О.С.</i> ОЦІНКА СТАЛОГО РОЗВИТКУ ХАРКІВСЬКОГО РЕГІОНУ	20
<i>Поліщук В.О.</i> АНАЛІЗ ДОХОДІВ ДЕРЖАВНОГО БЮДЖЕТУ УКРАЇНИ	23
<i>Струс Ю.В.</i> СУЧАСНА МОДЕЛЬ РЕГУЛЮВАННЯ СТРАХОВОГО РИНКУ	24
<i>Шарбан О.В.</i> ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ АДМІНІСТРУВАННЯ ПОДАТКУ НА ДОДАНУ ВАРТІСТЬ	27
<i>Щурик А.А.</i> КОНТРОЛЬ ТА АНАЛІЗ КОМЕРЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА	29
ІСТОРИЧНІ НАУКИ.....	30
<i>Герасимчук Т.А.</i> ПЕРІОДИЧНА ПРЕСА 1920-ГО РОКУ МІСТА КАМ'ЯНЦЯ-ПОДІЛЬСЬКОГО ЯК ІСТОРИЧНЕ ДЖЕРЕЛО.....	30
ПЕДАГОГІЧНІ НАУКИ.....	32
<i>Глуздовська В.В.</i> ІНТЕРАКТИВНІ ТЕХНОЛОГІЇ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ.....	32
<i>Дем'янчук А.С., Марчук О.О., Мельничук Л.Б.</i> ОСОБЛИВОСТІ ПРОВЕДЕННЯ ЗАХИСТУ МАГІСТЕРСЬКИХ РОБІТ ЗІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ 012 «ДОШКІЛЬНА ОСВІТА».....	34

<i>Кахновець Р.М.</i> ШЛЯХИ РЕАЛІЗАЦІЇ ГУМАНІСТИЧНИХ ІДЕЙ СВІДОМОСТІ УЧНІВ ЗАКЛАДІВ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ	36
<i>Меґеш Н.О.</i> ВИКОРИСТАННЯ ЗАСОБІВ ІНШОМОВНОЇ КОМУНІКАЦІЇ У НАВЧАННІ ФІЛОЛОГІВ ПРИКЛАДНОЇ ЛІНГВІСТИКИ	37
<i>Синельников С.О.</i> ЦИФРОВІ ТЕХНОЛОГІЇ В ОСВІТНІЙ ІНКЛЮЗІЇ	38
ПСИХОЛОГІЧНІ НАУКИ	40
<i>Малішевський В.О.</i> ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ПЛАНУВАННЯ КАР'ЄРИ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ УПРАВЛІННЯ ДЕРЖАВНОЇ ОХОРОНИ УКРАЇНИ.....	40
<i>Чекаловська Г.З., Баранівська А.О.</i> ПСИХОЛОГІЧНИЙ СУПРОВІД ІНКЛЮЗИВНОГО НАВЧАННЯ ДІТЕЙ З ОСОБЛИВИМИ ОСВІТНИМИ ПОТРЕБАМИ	41
ФІЛОЛОГІЧНІ НАУКИ.....	43
<i>Vlasiuk L., Demydenko O.</i> RESEARCH METHODS OF LINGUISTIC INDEXICALITY	43
<i>Бурова Д.О.</i> ТРАНСФОРМАЦІЯ МОРАЛЬНИХ НОРМ НА ВІЙНІ ЗА П'ЄСОЮ БЕРТОЛЬДА БРЕХТА «МАТІНКА КУРАЖ ТА ЇЇ ДІТИ»	44
<i>Дзівідзінська І.С.</i> СЕМАНТИЧНА ТИПОЛОГІЯ ПРЕДИКАТИВ ФІЗИЧНОГО СТАНУ . ЯК ОКРЕМОГО СЕМАНТИЧНОГО КЛАСУ	46
<i>Карач Н.М.</i> ФОРМУВАННЯ КОМПЕТЕНТНОЇ МОВНОЇ ОСОБИСТОСТІ (НА ЗАНЯТТЯХ КУРСУ «УКРАЇНСЬКА МОВА ЗА ПРОФЕСІЙНИМ СПРЯМУВАННЯМ»).....	49
<i>Кисіль В.Р.</i> КРИТЕРІЇ ВИЗНАЧЕННЯ АДЕКВАТНОСТІ ВІДТВОРЕННЯ ІДЮСТИЛЮ ПИСЬМЕННИКА В ПЕРЕКЛАДІ	51
<i>Курилас Т.В.</i> ПРОБЛЕМИ ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ	52
<i>Смілянська О.О.</i> COMPARISON OF SLANG WITH JARGON AND CANT	53
<i>Хортюк Д.О.</i> ГОГОЛІВСЬКА САТИРА	55
ЮРИДИЧНІ НАУКИ	56
<i>Бондар Є.В.</i> ПОНЯТТЯ ТА СУТНІСТЬ МЕДІАЦІЇ ЯК СПОСОБУ ВИРІШЕННЯ СПОРІВ В СФЕРІ ПРОМИСЛОВОЇ ВЛАСНОСТІ	56
<i>Боярко О.П.</i> ДО ПИТАННЯ ПРО ПРИНЦИПИ (ЗАСАДИ) ПРАВОТВОРЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	57
<i>Нагорна В.О.</i> ПРАВО НА ГРОМАДЯНСТВО ТА АНЕКСІЯ КРИМУ РОСІЙСЬКОЮ ФЕДЕРАЦІЄЮ.....	58
<i>Остапенко Ю.І.</i> ЩОДО ЕКОЛОГІЗАЦІЇ ГОСПОДАРСЬКОГО ПРАВА	61
<i>Сліпченко Г.М.</i> ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ ВІДШКОДУВАННЯ ПДВ В УКРАЇНІ.....	63

Меґеш Н.О.,
*асистент кафедри прикладної лінгвістики,
аспірант кафедри загальної педагогіки та педагогіки вищої школи
Ужгородського національного університету*

ВИКОРИСТАННЯ ЗАСОБІВ ІНШОМОВНОЇ КОМУНІКАЦІЇ У НАВЧАННІ ФІЛОЛОГІВ ПРИКЛАДНОЇ ЛІНГВІСТИКИ

Сучасна вища освіта повинна орієнтувати усіх учасників педагогічного процесу на цінності, які відповідають новим викликам інформаційного світу: спілкуватися державною та іноземною мовами, аналізувати потік інформації й вибирати з нього необхідне. Актуальності набуває підготовка кваліфікованих конкурентоспроможних філологів прикладної лінгвістики.

Прикладна лінгвістика, як міждисциплінарна наука, що використовує сучасні засоби та технології комунікації, має на меті вдосконалення іншомовної комунікативної компетентності майбутніх фахівців. Формування професійної комунікативної компетентності у центрі дослідження низки науковців: Т. Денищич, Л. Кайдалової, Г. Кошонько, О. Курило, О. Літкової, К. Олександренко, Л. Пляка, І. Розман та інших.

Використання засобів іншомовної комунікації в кінцевому результаті повинно реалізувати основні цілі під час підготовки та навчання філологів прикладної лінгвістики:

- формувати у майбутніх фахівців загальні та професійні іншомовні компетентності;
- ефективно використовувати вербальні та невербальні засоби іншомовної комунікації під час навчання;
- заохочувати формування у студентів здатності до самоосвіти;
- сприяти розвитку та активізувати широкий спектр пізнавальних здібностей майбутніх фахівців;
- позитивно впливати на розвиток власної ініціативи та мотивації;
- зміцнювати позитивне ставлення майбутніх фахівців до опанування іноземної мови;
- сприяти розумінню та вирішенню важливих міжкультурних проблем.

На думку авторів [1, с. 7], комунікація є процесом встановлення та розвитку контактів між людьми, який містить обмін інформацією. При цьому можна виділити наступні аспекти: зміст, мету та засоби. Зміст спілкування – інформація, яка в міжособистісних контактах передається від однієї людини до іншої. Зміст спілкування реалізується за допомогою вербального і невербального спілкування. Мета комунікації – це обмін думками, інформацією та індивідуальним досвідом. В свою чергу, засоби комунікації – це шляхи передачі інформації. Вербальна комунікація – це один з основних засобів людського спілкування, що відбувається за допомогою усної або письмової мови. Невербальна комунікація відбувається за допомогою жестів, поз, інтонації. Комунікація включає різні компоненти, такі як суб'єкти комунікації; засоби комунікації; потреби, мотивація, мета, способи взаємодії, результати комунікації.

Аналізуючи засоби вербальної та невербальної комунікації, О. Курило та І. Розман формулюють їх функції, зокрема «словесні передають чисту інформацію, а невербальні – ставлення до партнера. Але їх слід розглядати не ізольовано, а в єдності, оскільки вони підсилюють взаємодію між співбесідниками. Дуже важливо вміти читати (розуміти) невербальні сигнали, оскільки вони здебільшого спонтанні, несвідомі, а тому – щирі. Поєднуючись з вербальними засобами, вони відтворюють реальну картину

ситуації мовлення. Важливо вміти досконало користуватися вищезазначеними засобами, оскільки це сприяє формуванню високої культури спілкування» [2, с. 117].

Комунікація підтримується певними засобами, які відіграють важливу роль та взаємодіють між собою. Слід взяти до уваги психолого-педагогічну систему розвитку професійної комунікативної діяльності майбутнього фахівця, до якої входять наступні структурні компоненти: мета; зміст навчальної інформації; засоби психолого-педагогічної комунікації, тобто методи, прийоми, засоби навчання, організаційні форми; викладач; майбутні фахівці [3, с. 256]. До змісту навчання науковець відносить «наукову літературу за фахом, ігрові ситуації, проблемні завдання і рольові ігри, у межах яких формується професійна комунікативна компетентність фахівця. Наступний компонент системи – засоби комунікації – реалізується за допомогою використання нових методів, прийомів і засобів навчання та контролю у вигляді підручників, аудіовізуальних посібників і комп'ютерних програм відповідно до конкретних цілей і змісту кожного практичного заняття» [Там же].

На нашу думку, засоби іншомовної комунікації є важливим компонентом формування складових професійної компетентності майбутніх філологів прикладної лінгвістики, й їхнє ефективне використання, в кінцевому результаті, повинно реалізувати мету навчання.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Кайдалова Л. Г., Пляка Л. В. Психологія спілкування: навчальний посібник. Х. : НФаУ, 2011. 132 с.
2. Курило О. Й., Розман І. І. Вербальні та невербальні аспекти культури спілкування. Молодий вчений. № 4.3, 2017. С. 114-118.
3. Олександренко К. В. Психолого-педагогічні умови і фактори, що забезпечують розвиток іншомовної комунікативної компетентності майбутнього фахівця. Проблеми загальної та педагогічної психології : зб. наук. пр. Ін-ту психології ім. Г. С. Костюка АПН України. Ін-т психології ім. Г. С. Костюка АПН України. К. : [б. в.], 2008. Т. 10. Ч. 5. С. 438-445.

Сінельников С.О.,
аспірант кафедри технологічної та професійної освіти
Глухівського НПУ ім.О.Довженка

ЦИФРОВІ ТЕХНОЛОГІЇ В ОСВІТНІЙ ІНКЛЮЗІЇ

Впровадження цифрових технологій в освітній процес дозволяє персоніфікувати подання числової та графічної інформації, особисто підібрати темп та модель навчання, зробити процес оцінки компетенцій об'єктивним та підвищити рівень методичного забезпечення навчального процесу. Використання нових цифрових технологій під час планування інклюзивної освіти, орієнтованих на учнів, дозволяє звільнити резерви часу викладачів і забезпечити комфортне виконання рутинних процесів. Метою даної роботи є аналіз характеристик навчання, орієнтованого на учня, щодо їхніх потреб, які навчаються інклюзивно.

Ключові слова: інформаційні технології, цифрові технології, цифрові освітні ресурси, інклюзивна освіта, комунікація.

Вступ

Нові тенденції у розвитку освітнього сектора, зумовлені трансформацією соціально-економічної структури суспільства та зміною ціннісних орієнтацій, актуалізують, зокрема, перехід до студентоцентрированої парадигми навчання[6]. Побудова нової системи індивідуальної освіти є актуальним завданням сучасної освіти не лише в Україні, а й у всьому світі. Враховуючи світовий досвід, реалії та традиції вітчизняної освіти дозволяє повною мірою задовольнити індивідуальні освітні потреби як учнів з особливими освітніми потребами, так і широких соціальних груп, які вимагають задоволення своїх освітніх потреб особливих підходів.

Ситуація з пандемією COVID-19, відсутність соціалізації стала каталізатором впровадження та розвитку цифрових технологій.

Розвиток інформаційних та комунікаційних технологій (ІКТ) започаткувало зміни глобального масштабу, які у сфері освіти призвели до нової інтерпретації освітніх процесів. Модель навчання, орієнтована на викладача, яка наголошувала на головній ролі вчителя у передачі знань, була перетворена

на підхід до освіти, заснований на компетенціях, який фокусується на результатах освіти як такої. Найбільш ефективним методом реалізації компетентнісної моделі є навчання, орієнтоване на учня, коли в центрі освітнього процесу знаходиться людина, її здібності та схильності [2].

У дослідженнях вітчизняних та закордонних авторів можна знайти різні думки про теоретичні та практичні аспекти цифровізації. Так, канадський вчений з Університету Британської Колумбії Т. Бейтс у своїй книзі «Викладання в цифровому столітті» розповідає про фундаментальні зміни у знаннях та навичках, необхідних у новому цифровому столітті [7]. Він розглядає такі аспекти, як забезпечення якості цифровізації освіти, особливості підготовки та подальшої підтримки педагогів «цифрового віку», створення ефективного навчального середовища, де активно використовуються цифрові технології.

Особлива актуальність досліджень є у сфері використання цифрових технологій в інклюзивній освіті. Німецькі вчені відзначають, що цифровізація освіти та впровадження сучасних технологій несуть з собою труднощі, але й надають нові можливості. «Цифрова інновація» допомагає готувати учнів різного віку з особливими потребами (інвалідів, мігрантів, людей з бідних сімей) до опанування компетенціями, які дозволяють їм інтегруватися до суспільства. Крім того, вони відіграють важливу роль у створенні ефективних, доступних та адаптованих навчальних середовищ в інклюзивних класах [8].

Інклюзивний формат освіти, що враховує особливі потреби конкретної людини, виник і почав використовуватися педагогами наприкінці минулого століття як ефективний спосіб соціалізації осіб з особливими освітніми потребами. Реалізація інклюзивної освіти потребує індивідуального налаштування навчального процесу, що також притаманно сучасним підходам до реалізації процесу навчання кожної людини.

Для забезпечення якісного інклюзивного навчання ЮНІСЕФ закликає педагогів розробляти програми навчання, орієнтовані на учнів, використовуючи відповідні технології навчання, при цьому розробляючи індивідуальні навчальні програми для супроводження учнів з особливими освітніми потребами у процесі навчання [6]. Проєктування індивідуального інклюзивного навчання є складним завданням, і використання сучасних цифрових технологій може спростити, оптимізувати, прискорити та підтримати цей процес. Важливо розробити таку систему інформаційно-технологічної підтримки освіти, яка б враховувала особливі освітні потреби кожного учня з особливими потребами.

На думку дослідників, сучасні цифрові технології дозволяють фахівцям, батькам та людям з особливими потребами забезпечити інформаційно-технологічну підтримку та супровід певних етапів інклюзивної освіти.

Дослідники стверджують, що цифрові технології повинні використовувати результати аналізу освітніх даних для динамічної адаптації індивідуального освітнього маршруту у реальному часі. Існує гостра потреба сформулювати принципи та правила побудови та використання таких систем навчання, які б супроводжували навчання людини з особливими потребами за допомогою цифрових технологій аналізу освітньої діяльності [5]. Вирішення цього завдання сприятиме побудова інформаційно-логічних і структурних моделей інформаційно-технологічних процесів на підтримку освіти осіб з особливими потребами [1]. Важливою умовою реалізації ідей навчання під час проєктування систем інформаційно-технологічної підтримки інклюзивного навчання, на думку дослідників, є, зокрема, індивідуалізований відбір змісту навчання з урахуванням психофізіологічних характеристик особистості [4].

У той самий час поточний ступінь психофізіологічного розвитку та рівень компетентності індивіда на кожному етапі навчання фіксується в індивідуальній освітній траєкторії й певною мірою є відповідною точкою формування наступного рівня навчання.

Результатом виконаної роботи є зміст навчання - певний набір компетенцій, які має отримати людина. Індивідуально підібраний набір психологічних, медичних, педагогічних методик та технологій для отримання певних компетенцій є частиною навчального плану, що рекомендується, який поєднує початкову та кінцеву точки процесу навчання.

Різні технології навчання задля досягнення окремих компетенцій дозволяє вибрати оптимальний набір психолого-педагогічних методів вивчення певного предмета.

Сьогодні більшість шкіл мають сучасні технологічні засоби навчання. При поводженні з інформацією та цифровою компетентністю пошук знань трансформується у знання та передбачає їх розуміння та передачу з використанням можливостей, що надаються новими технологіями.

Висновок

Впровадження цифрової освіти потребує глибокого осмислення концепції навчання у цифровому середовищі, високих вимог до освітнього контенту та методів оцінювання, аналізу засобів стимулювання,

включаючи забезпечення емоційного підйому під час освітнього процесу, методів створення ситуації успіху, додаткових довідкових матеріалів та багато іншого.

Реформування системи освіти, включаючи інклюзивну освіту, вимагає від усього педагогічного складу адаптаційних та комунікативних навичок, що, своєю чергою, накладає на них велику відповідальність в організації та підтримці освітнього середовища для учнів з ООП та організації навчання в інклюзивному режимі в інформаційно-освітньому середовищі.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Бакш С., "Инклюзивное образование и цифровые социальные инновации" *Advances in Social Sciences Research Journal*, № 4 (2017) 162-169.
2. Викулина М. А., *Личностно-ориентированный подход в педагогике: теоретическое обоснование и пути реализации* (Н. Новгород: НГЛУ, 2004).
3. Кульневич С. В., *Педагогика личности от концепции до технологии* (Ростов-на-Дону: Творч. центр "Учитель", 2001).
4. Лидстрём Х. и Хеммингссон Х., "Преимущества использования ИКТ в школьной деятельности учащихся с двигательными, речевыми, зрительными и слуховыми нарушениями: обзор литературы", *Скандинавский журнал терапии*, № 4 (2014) 1-16.
5. Мадани Р. А., "Анализ качества образования - цель политики "Образование для всех"", *Исследования в области высшего образования*, № 1 (2019) 100-109.
6. Конвенція ООН про права дитини від 1989р. URL: <https://www.unicef.org/ukraine/uk/convention>
7. Bates T.A.W. *Teaching in a Digital Age*. 2015. URL: <https://wiki.lib.sun.ac.za/images/f/f3/Teaching-in-a-digital-age.pdf>
8. Hamburg I., Bucksch S. *Inclusive Education and Digital Social innovation // Advances in Social Sciences Research Journal*. 2017. Vol. 4. No. 5. P. 161–169. URL: <https://doi.org/10.14738/assrj.45.2861>